ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2023/672

ze dne 10. března 2023

o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí týkající se kontrol na místě a šetření interních modelů (ECB/2023/5)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES ([1]), a zejména na článek 99 uvedené směrnice,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ([2]), a zejména na články 11 a 12 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) ([3]), a zejména na články 143, 144, 145 a 146 uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/933 ze dne 16. listopadu 2016 o obecném rámci pro přenesení rozhodovacích pravomocí ve vztahu k právním nástrojům týkajícím se úkolů v oblasti dohledu (ECB/2016/40) ([4]), a zejména na článek 4 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V rámci stanoveném v článku 6 nařízení (EU) č. 1024/2013 plní Evropská centrální banka (ECB) výlučnou úlohu spočívající v dohledu nad úvěrovými institucemi s cílem zajistit jednotné uplatňování norem v oblasti dohledu, podpořit finanční stabilitu a zajistit rovné podmínky.

(2) Podle článku 12 nařízení (EU) č. 1024/2013 může ECB v zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny uvedeným nařízením, provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách právnických osob uvedených v čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení i kteréhokoli jiného podniku zahrnutého do dohledu na konsolidovaném základě, vykonává-li ECB dohled na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. g) uvedeného nařízení.

(3) Podle čl. 99 odst. 1 směrnice 2013/36/EU přijímá ECB jako příslušný orgán každoročně rozhodnutí ECB o programu dohledových šetření (dále jen „rozhodnutí o programu dohledových šetření“), které obsahuje mimo jiné plán kontrol v objektu používaném institucí, včetně jejích poboček a dceřiných společností usazených v jiných členských státech, v souladu s články 52, 119 a 122 směrnice 2013/36/EU. Program dohledových šetření se týká zejména kontrol na místě, pokud jde o rizika instituce, kontroly rizik a správu a řízení instituce, a kontrol na místě týkajících se hloubkového posouzení interních modelů, které instituce používá pro výpočet kapitálových požadavků, zejména pokud jde o metodiky, ekonomickou vhodnost, rizika, kontroly rizik a správu a řízení.

([1]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.
([2]) Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.
([3]) Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 141, 1.6.2017, s. 14.

(4) Rozhodnutí o programu dohledových šetření může být v průběhu roku změněno s cílem reagovat na provozní potřeby ECB, změny situace dohlížených subjektů nebo požadavky dohlížených subjektů a zajistit účinné provádění plánovaných kontrol. Změny rozhodnutí o programu dohledových šetření musí být provedeny prostřednictvím rozhodnutí přijatého ECB. Toto pozměňující rozhodnutí může v rámci programu dohledových šetření na daný rok zrušit schválené inspekce, změnit rozsah plánovaných inspekcí nebo zahrnout dodatečné inspekce. Podle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 je kontrolované právnické osobě oznámeno rozhodnutí ECB provést kontrolu na místě nebo šetření interního modelu před zahájením kontroly.

(5) S cílem usnadnit rozhodovací proces a umožnit ECB účinně reagovat na změny situace dohlížených subjektů, které ovlivňují provádění a rozsah plánovaných kontrol, je v souvislosti s přijetím takových rozhodnutí, kterými se mění rozhodnutí o programu dohledových šetření, nezbytné rozhodnutí o přenesení pravomoci. Takové rozhodnutí o přenesení pravomoci by mělo umožňovat, aby na základě jediného rozhodnutí v přenesené pravomoci byly přijaty změny více než jedné plánované inspekce. Soudní dvůr Evropské unie uznal, že přenesení pravomoci je nezbytné pro to, aby se instituci, která musí přijmout značný počet rozhodnutí, umožnilo plnit její funkce. Obdobně uznal nutnost zajistit schopnost fungování rozhodovacích orgánů jakožto zásadu vlastní každému organizačnímu systému ([5]).

(6) Přenesení rozhodovacích pravomocí by mělo být omezené a přiměřené, přičemž rozsah přenesení pravomocí by měl být jednoznačně vymezen.

(7) Dne 24. června 2020 Rada guvernérů rozhodla o navázání úzké spolupráce mezi ECB a Bulharskou republikou ([6]). V čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 se stanoví, že za účelem plnění určitých úkolů ve vztahu k úvěrovým institucím usazeným v členském státě, jehož měnou není euro, může ECB v případech, kdy byla v souladu s uvedeným článkem navázána úzká spolupráce, udělovat pokyny vnitrostátnímu příslušnému orgánu daného členského státu. Je proto vhodné zahrnout tyto pokyny mezi akty, které může ECB přijmout na základě přenesení pravomoci na vedoucí pracovních útvarů podle příslušných ustanovení tohoto rozhodnutí.

(8) Rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) stanoví postup, který je třeba dodržet při přijímání rozhodnutí o přenesení pravomoci v oblasti dohledu, a osoby, na něž lze rozhodovací pravomoc přenést. Tímto rozhodnutím není dotčen výkon úkolů ECB v oblasti dohledu ani pravomoc Rady dohledu předkládat konečné návrhy rozhodnutí Radě guvernérů.

(9) Nejsou-li splněna kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci ve smyslu tohoto rozhodnutí, měla by být rozhodnutí přijímána v souladu s postupem neuplatnění námitek vymezeným v čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a článku 13g rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/2 ([7]). Postup neuplatnění námitek by se měl použít i tehdy, kdy mají vedoucí pracovních útvarů pochybnosti o splnění hodnotících kritérií z důvodu složitosti hodnocení nebo citlivosti dané záležitosti a pokud má výsledek příslušného hodnocení přímý dopad na jiné rozhodnutí, a proto by měl příslušná rozhodnutí posuzovat stejný rozhodovací orgán současně, aby se předešlo protichůdným výsledkům.

(10) Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu mohou být předmětem správního přezkumu v souladu s článkem 24 nařízení (EU) č. 1024/2013 a jak je dále upřesněno v rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/16 ([8]). V případě správního přezkumu by Rada dohledu měla zohlednit stanovisko správní revizní komise a předložit nový návrh rozhodnutí k přijetí Radě guvernérů postupem neuplatnění námitek,

([5]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. září 1986, *AKZO Chemie v. Komise*, 5/85, EU:C:1986:328, bod 37, a rozsudek Soudního dvora ze dne 26. května 2005, *Carmine Salvatore Tralli v. ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, bod 59.

([6]) Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/1015 ze dne 24. června 2020 o navázání úzké spolupráce mezi Evropskou centrální bankou a Българска народна банка (Bulharskou národní bankou) (ECB/2020/30) (Úř. věst. L 224 I, 13.7.2020, s. 1).

([7]) Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2004/2 ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 33).

([8]) Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/16 ze dne 14. dubna 2014 o zřízení správní revizní komise a pravidlech jejího fungování (Úř. věst. L 175, 14.6.2014, s. 47).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

1) „program dohledových šetření“ má stejný význam jako v čl. 99 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

2) „rozhodnutím o programu dohledových šetření“ se rozumí rozhodnutí ECB o programu dohledových šetření;

3) „kontrolou na místě“ se rozumí kontrola prováděná v provozních prostorách jakékoli právnické osoby uvedené v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 a jakéhokoli jiného podniku zahrnutého do dohledu na konsolidovaném základě, vykonává-li ECB dohled na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 1024/2013;

4) „šetřením interního modelu“ se rozumí kontrola na místě v souvislosti s používáním interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([9]) za účelem přijetí rozhodnutí o interních modelech;

5) „kontrolou“ se rozumí kontrola na místě nebo šetření interního modelu;

6) „rozhodnutím ECB v oblasti dohledu“ se rozumí rozhodnutí v ECB v oblasti dohledu ve smyslu čl. 2 bodu 26 rozhodnutí (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);

7) „významným dohlíženým subjektem“ se rozumí významný dohlížený subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);

8) „méně významným dohlíženým subjektem“ se rozumí méně významný dohlížený subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);

9) „kontrolovaným právním subjektem“ se rozumí:

   a) významná instituce;

   b) méně významná instituce, ve vztahu k níž ECB přijala rozhodnutí podle čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 v tom smyslu, že ECB bude přímo vykonávat všechny příslušné pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení;

   c) jakýkoli jiný právní subjekt uvedený v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 a jakýkoli jiný podnik zahrnutý do dohledu na konsolidovaném základě, vykonává-li ECB dohled na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 1024/2013;

10) „zdroji jednotného mechanismu dohledu“ se rozumějí pracovníci ECB a příslušných vnitrostátních orgánů, kteří tvoří tým pro provádění kontroly na místě v souladu s článkem 144 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);

11) „rozhodnutím o kontrolách na místě“ se rozumí jakékoli rozhodnutí ECB, kterým se mění schválené rozhodnutí o programu dohledových šetření v souvislosti s jednou nebo více plánovanými kontrolami na místě;

12) „rozhodnutím o šetření interních modelů“ se rozumí jakékoli rozhodnutí ECB, kterým se mění schválené rozhodnutí o programu dohledových šetření v souvislosti s jedním nebo více plánovanými šetřeními interních modelů;

13) „rozhodnutím o přenesení pravomoci“ se rozumí rozhodnutí o přenesení pravomoci ve smyslu čl. 3 bodu 2 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40);

14) „rozhodnutím v přenesené pravomoci“ se rozumí rozhodnutí v přenesené pravomoci ve smyslu čl. 3 bodu 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40);

15) „vedoucími pracovních útvarů“ se rozumějí vedoucí pracovních útvarů ECB, na něž byla přenesena pravomoc přijímat rozhodnutí o kontrolách na místě a rozhodnutí o šetření interních modelů;

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

16) „postupem neuplatnění námitek“ se rozumí postup stanovený v čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a dále upřesněný v článku 13g rozhodnutí ECB/2004/2;

17) „záporným rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí, které rozšiřuje rozsah plánované kontroly na místě nebo plánovaného šetření interního modelu, pokud toto rozhodnutí není přijato na základě žádosti dohlíženého subjektu. Rozhodnutí, která obsahují vedlejší ujednání jako např. podmínky, povinnosti či omezení, se považují za záporná rozhodnutí s výjimkou situací, kdy tato vedlejší ujednání a) zajišťují, že dohlížený subjekt splňuje požadavky příslušných právních předpisů Unie, a byla dohodnuta v písemné formě nebo b) pouze znovu uvádějí jeden či více stávajících požadavků, které musí dohlížený subjekt splňovat podle právních předpisů Unie, nebo vyžadují informace o plnění jednoho či více těchto požadavků;

18) „citlivostí“ vlastnost nebo faktor, které mohou mít negativní dopad na pověst ECB a/nebo na účinné a jednotné fungování jednotného mechanismu dohledu, a to mimo jiné včetně situací, kdy: a) se na příslušný dohlížený subjekt dříve vztahovaly nebo v současné době vztahují přísná opatření v oblasti dohledu, jako jsou opatření včasné intervence; b) jakmile bude návrh rozhodnutí přijat, vytvoří nový precedens, který by mohl být pro ECB v budoucnu závazný; c) návrh rozhodnutí, jakmile bude přijat, může přitáhnout negativní pozornost sdělovacích prostředků nebo veřejnosti; nebo d) vnitrostátní příslušný orgán, který navázal úzkou spolupráci s ECB, sdělí ECB svůj nesouhlas s předkládaným návrhem pokynů.

Článek 2

Předmět a oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí stanoví kritéria pro přenesení rozhodovacích pravomocí přijímat rozhodnutí o kontrolách na místě a rozhodnutí o šetření interního modelu na vedoucí pracovních útvarů ECB.

2. Přenesením rozhodovacích pravomocí není dotčeno posouzení v oblasti dohledu, které má být provedeno pro účely přijímání rozhodnutí ECB v oblasti dohledu v návaznosti na kontrolu na místě a šetření interního modelu.

Článek 3

Přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o kontrolách na místě a rozhodnutí o šetření interního modelu

1. Rada guvernérů tímto v souladu s článkem 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) přenáší na vedoucí pracovních útvarů jmenované Výkonnou radou v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí pravomoc přijímat rozhodnutí o:

a) kontrolách na místě podle článku 12 nařízení (EU) č. 1024/2013;

b) šetření interního modelu podle článku 12 nařízení (EU) č. 1024/2013.

2. Přenesení rozhodovacích pravomocí podle odstavce 1 se vztahuje na:

a) přijímání rozhodnutí ECB;

b) přijímání pokynů ECB, které jsou v souladu s článkem 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 určeny vnitrostátním příslušným orgánům, s nimiž ECB navázala úzkou spolupráci.

3. Rozhodnutí o kontrolách na místě uvedená v odstavci 1 se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud je splněno jedno či více kritérií pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci, jež jsou stanovena v článku 4.

4. Rozhodnutí o šetření interního modelu uvedená v odstavci 1 se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud je splněno jedno či více kritérií pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci, jež jsou stanovena v článku 5.

5. Rozhodnutí o kontrolách na místě a rozhodnutí o šetřeních interního modelu nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud složitost posouzení nebo citlivost dané záležitosti vyžadují, aby byla přijata postupem neuplatnění námitek, nebo pokud má posouzení těchto rozhodnutí v oblasti dohledu přímý dopad na posouzení jiného rozhodnutí, které má být přijato postupem neuplatnění námitek, v oblasti dohledu.

6. Záporná rozhodnutí o kontrolách na místě a záporná rozhodnutí o šetřeních interního modelu nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci.

Článek 4

Kritéria pro přijímání rozhodnutí v přenesené pravomoci, která se týkají kontrol na místě

1. Rozhodnutí o kontrolách na místě se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pouze pokud patří do jedné nebo více z následujících kategorií a pokud je splněno jedno nebo více příslušných kritérií stanovených pro tuto kategorii.

a) Rozhodnutí, kterými se ruší plánované kontroly na místě: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud plánovanou kontrolu na místě nelze provést nebo se stala bezpředmětnou z jednoho nebo více z těchto důvodů: i) změna vnitřní organizace nebo vlastnictví kontrolovaného právního subjektu, jež znemožňuje provedení kontroly na místě, ii) nepřipravenost kontrolovaného právního subjektu na kontrolu na místě v plánovaném termínu, a to podle vlastního prohlášení kontrolovaného právního subjektu;

b) Rozhodnutí, kterými se mění název právních subjektů zahrnutých do rozsahu kontrol na místě: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, má-li být přijato určité rozhodnutí v návaznosti na komunikaci s ECB o i) změně vlastnictví kontrolovaného právního subjektu, nebo o ii) změně názvu kontrolovaného právního subjektu.

c) Rozhodnutí, kterými se snižuje rozsah plánovaných kontrol na místě: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud plánovanou kontrolu na místě nelze provést v původně plánovaném rámci z jednoho nebo více z těchto důvodů: i) nedostupnost zdrojů jednotného mechanismu dohledu k provedení kontroly na místě, ii) změna vnitřní organizace nebo vlastnictví kontrolovaného právního subjektu, která znemožňuje provedení kontroly na místě, iii) nepřipravenost kontrolovaného právního subjektu na kontrolu na místě v plánovaném termínu, a to podle vlastního prohlášení kontrolovaného právního subjektu;

d) Rozhodnutí o opravě administrativních chyb a jiných zjevných nepřesností v rozhodnutí o programu dohledových šetření: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud opravy neovlivňují rozsah plánované kontroly na místě.

2. Vedoucí pracovních útvarů posoudí, zda jsou změny rozhodnutí o programu dohledových šetření vhodné, pokud jde o kontroly na místě, a to s ohledem na účel, který kontrola na místě plní v oblasti dohledu, na potřebu účinného a účelného provádění kontrol na místě, dostupnost zdrojů jednotného mechanismu dohledu a veškerý relevantní vývoj, který má dopad na kontrolovaný právní subjekt.

Článek 5

Kritéria pro přijímání rozhodnutí v přenesené pravomoci, která se týkají šetření interního modelu

1. Rozhodnutí o šetřeních interního modelu se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pouze pokud patří do jedné nebo více z následujících kategorií a pokud je splněno jedno nebo více příslušných kritérií stanovených pro tuto kategorii.

a) Rozhodnutí o zrušení plánovaných šetření interního modelu: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, má-li být konkrétní rozhodnutí přijato v souladu s tím, že kontrolovaná právnická osoba i) zrušila žádost o původní použití nebo o podstatnou změnu nebo rozšíření interních modelů (dále jen „žádost“), ii) tuto žádost změnila, iii) požádala o odklad rozhodnutí o žádosti; nebo nelze-li plánované šetření interního modelu provést z důvodu nedostupnosti zdrojů jednotného mechanismu dohledu k provedení šetření;

b) Rozhodnutí, kterými se mění název právních subjektů zahrnutých do rozsahu šetření interního modelu: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, má-li být přijato určité rozhodnutí v návaznosti na komunikaci s ECB o i) změně vlastnictví kontrolovaného právního subjektu, nebo o ii) změně názvu kontrolovaného právního subjektu.

c) Rozhodnutí, kterými se mění rozsah plánovaných šetření interních modelů: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, je-.li určité rozhodnutí přijímáno v souladu se zrušením nebo změnou žádosti kontrolovaného právního subjektu.

d) Rozhodnutí o opravě administrativních chyb a jiných zjevných nepřesností v rozhodnutí o programu dohledových šetření: tato rozhodnutí se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud opravy neovlivňují rozsah plánovaného šetření interních modelů.

2. Vedoucí pracovních útvarů posoudí, zda jsou změny rozhodnutí o programu dohledových šetření vhodné, pokud jde o šetření interního modelu, a to s ohledem na žádost předloženou kontrolovaným právním subjektem, která vedla k zahájení šetření, potřebu účinného a účelného vedení šetření, dostupnost zdrojů jednotného mechanismu dohledu a veškerý relevantní vývoj ovlivňující kontrolovaný právní subjekt.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 10. března 2023.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE